

[Arentoft]

fremskridtspartiet går af al magt imod den planlagte udnyttelse af naturgas.

Men for at gå imod må man også have nogle alternative løsninger. Først skal Danmark udnytte sine oliefelter i Nordsøen. Den årlige produktion nu er ca. 500.000 - 600.000 t med stigende tendens. Produktionen fra Ruthfeltet kunne fordoble denne produktion, såfremt handelsministeren gav tilladelse til afbrænding af den relativt lille gasmængde, der opstår ved olieproduktionen; her er jeg altså uenig med hr. Erik Holst.

Det vil ministeren ikke. Man ønsker den pumpet tilbage i undergrunden, det, der med et fint ord kaldes reinjicering. DUC siger, at det er dyrt og vanskeligt og kan forhindre olieproduktionen, mens Dansk Olie & Naturgas, DeGoyler og McNaughton siger noget andet; de lærde er uenige. Men det kunne i alle tilfælde hjælpe på vor olieimport og den økonomiske situation uden ekstrainvesteringer for det offentlige.

Om ca. 2 år kan Vernfeltet producere ca. 2 mill. t pr. år, og her kan man reinjicere. Kort sagt: vi skal ikke hindre, men udbygge den størst mulige olieproduktion fra de danske felter i Nordsøen.

Når regeringen nu har stirret sig blind på naturgassen og vil have den i land i Danmark for enhver pris, så er det enøjet. Jeg kunne fristes til at sige, at fordi en bager bager brød, spiser han da ikke kun brød. Han sælger sine produkter, så han bliver i stand til at købe andre. Derfor skal vi også sælge vor naturgas og i stedet for købe andre energiresourcer, der ikke kræver disse enorme investeringer, eller med andre ord: vi skal sælge naturgassen til den kommercielt rigtige pris. Vi skal faktisk handle, som den norske industriminister i sin tid sagde om den norske olie: den vil blive solgt, hvor vi kan få den bedste pris og de bedste vilkår.

Tyskland og Holland har fuldt udbyggede gasdistributionssystemer, og om føje år vil der blive mangel på gas dér. Lader vi vor gas ligge og til sin tid blive koblet på den norske ledning fra Ekofisk til Emden, kan vi levere gas til dagsprisen, der til den tid nok vil ligge ret så højt. I så fald må der træffes en aftale med A. P. Møller, således at man i værste fald ikke bliver frataget gaskoncessionen i 1984, fordi gasproduktionen måske ikke er påbegyndt.

I øjeblikket kan vi ikke komme med på den norsk-tyske ledning, da den er blokket helt op, men senere kan der blive tale om ledig kapacitet. En søledning fra de danske felter til Emdensøledningen er relativt kort. Danmark kan altså med fordel sætte gassen i banken og lade den trække renter.

Det tredje alternativ er at etablere mobile gasdrevne elværker på platforme i Nordsøen. Som medlem af undergrundsudvalget i 1975-76 fik jeg foranlediget udarbejdet en rapport herom. Det lykkedes Elsam ved et dygtigt og koncentreret arbejde i jule- og nytårsperioden 1975-76 at fremlægge en slags foreløbig rapport herom. Man mente dengang bl. a., at det var noget nyt og uprøvet, og pegede på, at udnyttelsesgraden næppe var mere end 33 pct.

I de forløbne to år er der teknologisk sket meget på området. Akersverft i Norge har specialiseret sig i platforme af forskellig art og har også udviklet et sådant mobilt elværk, der har den store fordel, at det kan flyttes fra én gaslomme til en anden, når den første er tom. Gassen transformerer på stedet til el, der via kabler sendes ind til land, hvor hele distributionsnettet allerede er etableret, og hvor der ingen ændringer skal foretages hos den enkelte forbruger.

Investeringerne i et elværk af denne art er ca. 1 mia kr. og ca. 200-300 mill. kr. til et søkabel, som skal betales af elværkerne på normal vis. Søkabler er selvsagt betydelig mindre sårbare end en gassøledning. Det er mig bekendt, at Elsam er begyndt at interessere sig for spørgsmålet og har kontakt med tyske firmaer, idet Tyskland også er meget interesseret nu. Udnyttelsesgraden med de såkaldte lukkede gasturbinekredsløb kommer op over 40 pct. Vil handelsministeren lade denne mulighed gå ind i de samlede overvejelser i forbindelse med udnyttelsen af naturgas?

Denne løsnings mulighed må efter min mening gå med ind i den videre planlægning, og i den forbindelse vil jeg gerne udtrykke min bekymring over varmeplanudvalget, der skal barsle med en afsluttende rapport i foråret 1979, såfremt de i udvalget kun regner med udnyttelse af naturgassen som ilandført og udnyttet, som Dansk Olie & Naturgas ønsker det.

Ligeledes bekymrer det os, at der kan blive tale om en lovgivning, der tvinger forbru-